

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1524**z dnia 19 października 2020 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów ciężkiego papieru termoczułego pochodzących z Republiki Korei**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) Dnia 10 października 2019 r. Komisja Europejska wszczęła dochodzenie antydumpingowe w odniesieniu do przywozu do Unii niektórych rodzajów ciężkiego papieru termoczułego („ciężki papier termoczuły” lub „produkt objęty postępowaniem”) pochodzących z Republiki Korei („Korea” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”) na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w związku ze skargą złożoną w dniu 26 sierpnia 2019 r. przez stowarzyszenie europejskich producentów papieru termoczułego („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej ciężkiego papieru termoczułego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Ponieważ nie zostały spełnione warunki określone w art. 14 ust. 5a rozporządzenia podstawowego, przywozu produktu objętego postępowaniem nie poddano rejestracji. Żadna ze stron nie przedstawiła uwag w tej kwestii.

1.3. Środki tymczasowe

- (4) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego w dniu 6 maja 2020 r. Komisja przedstawiła stronom streszczenie proponowanych cel oraz szczegóły dotyczące obliczania marginesu dumpingu i marginesu odpowiedniego do usunięcia szkody dla przemysłu Unii. Zainteresowane strony zostały poproszone o przedstawienie uwag na temat poprawności obliczeń w ciągu trzech dni roboczych. Uwagi otrzymano od skarżącego i współpracującego producenta eksportującego.
- (5) Dnia 27 maja 2020 r. na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/705⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Unii ciężkiego papieru termoczułego pochodzącego z Korei.

1.4. Dalsze postępowanie

- (6) Po ujawnieniu najważniejszych ustaleń i faktów, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), skarżący i współpracujący producent eksportujący złożyli oświadczenia pisemne, w których przedstawili swoje opinie na temat tymczasowych ustaleń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych rodzajów ciężkiego papieru termoczułego pochodzącego z Republiki Korei (Dz.U. C 342 z 10.10.2019, s. 8).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/705 z dnia 26 maja 2020 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów ciężkiego papieru termoczułego pochodzącego z Republiki Korei (Dz.U. L 164 z 27.5.2020, s. 28).

- (7) Stronom, które wystąpiły z wnioskiem o wypowiedzenie się w formie ustnej, dano taką możliwość. W posiedzeniach wyjaśniających uczestniczyli skarżący i współpracujący producent eksportujący. Ponadto w następstwie wniosku jednego ze współpracujących producentów eksportujących odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Zalecenia rzecznika praw stron wydane podczas posiedzenia wyjaśniającego odzwierciedlono w niniejszym rozporządzeniu. W czerwcu 2020 r. Komisja wysłała producentowi eksportującemu trzy dodatkowe ujawnienia zawierające więcej szczegółowych informacji na temat obliczeń podjęcia cenowego i zaniżania cen.
- (8) Po dokonaniu ostatecznych ustaleń Komisja przeanalizowała uwagi przedstawione przez zainteresowane strony i w stosownych przypadkach zmieniła swoje tymczasowe wnioski.
- (9) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Komisja zweryfikowała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu jednego współpracującego importera niepowiązanego, Ritrama SpA, odbywając rozmowę telefoniczną z tym przedsiębiorstwem.
- (10) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o najważniejszych ustaleniach i faktach, na podstawie których zamierza nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Unii niektórych rodzajów ciężkiego papieru termoczułego („ostateczne ujawnienie”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ostatecznego ujawnienia. Uwagi otrzymano od współpracującego producenta eksportującego oraz od skarżącego.
- (11) W związku z uwagami producenta eksportującego Komisja dokonała dodatkowego ujawnienia informacji na rzecz przedsiębiorstwa Hansol na temat obliczenia kosztów ponoszonych po przywozie oraz wzrostu przywozu w okresie wcześniejszego informowania, w odniesieniu do których to informacji spółka Hansol zgłosiła uwagi.
- (12) Producentowi eksportującemu zapewniono możliwość udziału w posiedzeniu wyjaśniającym ze służbami Komisji.
- (13) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione w niniejszym rozporządzeniu.

1.5. Kontrola wyrywkowa

- (14) Wobec braku innych uwag dotyczących kontroli wyrywkowej potwierdzono informacje przedstawione w motywach 7–13 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.6. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (15) Jak stwierdzono w motywie 19 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2018 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”), a badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).
- (16) Współpracujący producent eksportujący oświadczył, że Komisja odstąpiła od stosowanej przez siebie ustalonej praktyki i stwierdził, że okres objęty dochodzeniem powinien zakończyć się w dniu 30 września 2019 r., tj. w dniu przypadającym bliżej daty wszczęcia postępowania. Według współpracującego producenta eksportującego wybrany przez Komisję OD nie umożliwił uwzględnienia niedawnych zmian, takich jak połączenie dwóch objętych próbą producentów unijnych, które miało miejsce w marcu 2019 r., domniemane zmniejszenie kosztów surowców od połowy 2019 r. oraz fakt, że przemysł Unii przestawił się na ciężki papier termoczuły niezawierający BPA dopiero w połowie 2019 r. Twierdzenie to zostało odrzucone. Komisji przysługują uprawnienia dyskrecyjne, jeżeli chodzi o wybór OD, pod warunkiem że zachowa ona zgodność z art. 6 rozporządzenia podstawowego, który stanowi, że okres objęty dochodzeniem co do zasady obejmuje nie mniej niż sześć miesięcy bezpośrednio poprzedzających wszczęcie postępowania, jak ma to miejsce w przedmiotowym dochodzeniu. Ponadto przedsiębiorstwo Hansol nie przedstawiło żadnych dowodów na to, że wspomniane zmiany wywarłyby wpływ na analizę szkody lub związku przyczynowego, a w każdym razie zarówno koszt surowców, jak i kwestia dostaw produktu niezawierającego BPA zostały uwzględnione w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych odpowiednio w motywach 103–110 oraz 111–115.
- (17) Wobec braku jakichkolwiek innych uwag dotyczących okresu objętego dochodzeniem i okresu badanego potwierdzono informacje przedstawione w motywie 19 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (18) Wobec braku uwag dotyczących produktu objętego postępowaniem Komisja potwierdziła wnioski przedstawione w motywach 20–22 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2.2. Produkt podobny

- (19) Wobec braku uwag dotyczących zakresu definicji produktu podobnego Komisja potwierdziła wnioski przedstawione w motywach 23 i 24 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3. DUMPING

3.1. Wartość normalna

- (20) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących wartości normalnej potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 25–35 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.2. Cena eksportowa

- (21) Szczegóły dotyczące obliczania ceny eksportowej przedstawiono w motywach 36–39 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (22) Komisja nie otrzymała żadnych uwag w odniesieniu do obliczeń ceny eksportowej w przypadku sprzedaży bezpośredniej realizowanej przez przedsiębiorstwo Hansol na rzecz niezależnych klientów. Tym samym potwierdzono cenę eksportową tej sprzedaży, ustaloną zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (23) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Hansol zakwestionowało dwa elementy obliczenia ceny eksportowej sprzedaży produktu objętego postępowaniem realizowanej przez to przedsiębiorstwo do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstwa Hansol Europe B.V. działającego jako importer. Zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego ceny te zostały ustalone na podstawie ceny, po której produkty przywożone po raz pierwszy odsprzedaje się niezależnym klientom, skorygowanej do ceny *ex-works* przez odjęcie w stosownych przypadkach kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych strony powiązanej oraz rozsądnej kwoty zysku.
- (24) Po pierwsze, przedsiębiorstwo Hansol twierdziło, że Komisja powinna była przypisać w inny sposób niektóre pozycje kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych przedsiębiorstwa Hansol Europe B.V. w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. W związku z tym twierdzeniem Komisja ponownie przeanalizowała pod tym kątem zweryfikowane informacje i zgodziła się z nim, zmieniając sposób przypisania.
- (25) Po drugie, przedsiębiorstwo Hansol twierdziło, że Komisja nie zastosowała marży zysku importera produktu objętego postępowaniem, ale marżę zysku użytkownika oraz że z tego powodu marża ta nie była odpowiednia do zastosowania w przedmiotowym celu. Zdaniem przedsiębiorstwa Hansol Komisja powinna zamiast tego zastosować stopę zysku importera niepowiązanego wykorzystaną w dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym przywozu niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego z Republiki Korei⁽⁴⁾. Komisja skontaktowała się z tym przedsiębiorstwem w celu przeanalizowania twierdzenia przedsiębiorstwa Hansol. Przedsiębiorstwo to, które jako jedyna strona odpowiedziało na pytania importera zawarte w kwestionariuszu w przedmiotowym dochodzeniu, potwierdziło, że faktycznie jest ono raczej użytkownikiem przekształcającym ciężki papier termoczuły w produkt rynku niższego szczebla, a nie importerem produktu objętego postępowaniem. Twierdzenie przedsiębiorstwa Hansol zostało w związku z tym przyjęte. Tym samym wobec braku alternatywnych danych w aktach sprawy Komisja zastąpiła zastosowaną tymczasowo marżę zysku marżą zysku zastosowaną we wspomnianej powyżej sprawie dotyczącej lekkiego papieru termoczułego.

3.3. Porównanie

- (26) Wobec braku jakichkolwiek uwag niniejszym potwierdzono motywy 40 i 41 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.4. Marginesy dumpingu

- (27) Jak wyjaśniono szczegółowo w motywach 22–24 powyżej, w następstwie przyjęcia przez Komisję wspomnianych argumentów niektóre elementy ceny eksportowej zostały zmienione.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2005 z dnia 16 listopada 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzącego z Republiki Korei (Dz.U. L 310 z 17.11.2016, s. 1).

- (28) W związku z tym ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Hansol Paper Co., Ltd	15,8 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	15,8 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (29) Wobec braku uwag dotyczących niniejszej sekcji Komisja potwierdza swoje wnioski przedstawione w motywach 47 i 48 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (30) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących konsumpcji w Unii Komisja potwierdza swoje wnioski zawarte w motywach 49–51 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (31) W związku z ujawnieniem tymczasowych ustaleń producent eksportujący zgłosił szereg uwag dotyczących tymczasowych ustaleń Komisji związanych z analizą cen przywozu, a konkretnie w odniesieniu do porównania cen UE oraz cen dumpingowych.
- (32) Po pierwsze, przedsiębiorstwo Hansol zakwestionowało metodykę zastosowaną przez Komisję, by zapewnić obiektywne porównanie rodzajów produktów wywozonych do Unii z rodzajami produktów sprzedawanych przez przemysł Unii. W tym celu Komisja określiła różne podstawowe właściwości, o których poinformowano zainteresowane strony w kwestionariuszach opublikowanych na stronie internetowej DG ds. Handlu w dniu wszczęcia postępowania. Spośród poszczególnych elementów za jedną z takich podstawowych właściwości Komisja uznała tzw. masę powierzchniową produktu wyrażoną w (pełnych) gramach na metr kwadratowy („gramatura”).
- (33) Następnie, aby zapewnić obiektywne porównanie, każdemu rodzajowi produktu przydzielono określony numer kontrolny produktu zależny od konkretnych podstawowych właściwości produktu. Aby zapewnić reprezentatywny poziom dopasowania między ciężkim papierem termoczułym będącym przedmiotem wywozu a ciężkim papierem termoczułym sprzedawanym przez przemysł Unii, Komisja dostosowała jednak pierwotną strukturę numeru kontrolnego produktu, grupując poszczególne gramatury według różnych zakresów. Mogą one obejmować przykładowo zakres 66–68 g lub zakres 73–76 g.
- (34) W związku z ujawnieniem tymczasowych ustaleń współpracujący producent eksportujący zakwestionował to podejście, podając trzy następujące powody:
- producenci zdefiniowali modele ciężkiego papieru termoczułego według poszczególnych wartości gramatury, przy czym każda różnica w gramaturze może wpłynąć na cenę,
 - zastosowana metoda porównania narusza zobowiązania w ramach WTO ⁽⁵⁾, zgodnie z którymi należy porównywać ceny produktów podobnych,
 - Komisja jest zobowiązana do przestrzegania struktury numeru kontrolnego produktu określonej na etapie wszczęcia dochodzenia antydumpingowego. Ponadto nie wyjaśniono ani nie uzasadniono w odpowiedni sposób wspomnianych przegrupowań. Tolerancja masy powierzchniowej zastosowana przez Komisję do celów pogrupowania numerów kontrolnych produktu była nieuzasadniona i nieodpowiednia, ponieważ zazwyczaj w fakturach sprzedaży podaje się gramaturę.
- (35) Twierdzenia te zostały odrzucone. W przedmiotowej sprawie ceny jednostkowe obliczono według wagi (w tonach), a co za tym idzie wpływ gramatury na ceny i koszty został już uwzględniony w metodzie obliczeń wybranej przez Komisję.

⁽⁵⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego WTO, Chiny – wyroby walcowane płaskie ze stali elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, przyjęte dnia 16 listopada 2012 r., pkt 7.530, potwierdzone w sprawozdaniu Stałego Organu Apelacyjnego, Chiny – wyroby walcowane płaskie ze stali elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, przyjętym w dniu 16 listopada 2012 r., pkt 200.

- (36) Ponadto zarówno w art. 2, a w szczególności w art. 2.6, porozumienia antydumpingowego WTO, jak i w art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego wymaga się, aby porównywać produkty podobne, jednak nie określa się w nich żadnej konkretnej metodyki porównania. W dochodzeniach dotyczących ochrony handlu Komisja stosuje w ramach swojej ustalonej praktyki numery kontrolne produktu, aby określić różne podstawowe właściwości produktu na początku dochodzenia, nie jest jednak nimi związana i może modyfikować strukturę numeru kontrolnego produktu w toku dochodzenia w zakresie, w jakim taka modyfikacja zapewnia obiektywne porównanie. W tym konkretnym przypadku Komisja uznała, że pogrupowanie numerów kontrolnych produktu jest konieczne do zapewnienia reprezentatywnego poziomu dopasowania między ciężkim papierem termoczułym będącym przedmiotem wywozu a ciężkim papierem termoczułym sprzedawanym przez przemysł Unii, a tym samym obiektywnego porównania, oraz że pogrupowanie jest odpowiednie, ponieważ w przemyśle – zarówno w Unii, jak i w Korei – stosuje się określone tolerancje, tj. odchylenia od gramatury standardowej o 5–10 g. Wobec tego, dokonując grupowania, jak wyjaśniono w motywie 31, Komisja kierowała się zatem podejściem zachowawczym.
- (37) W związku z ostatecznym ujawnieniem ustaleń przedsiębiorstwo Hansol zwróciło się o wyjaśnienie, czy sprzedaż, na podstawie której określono marginesy podcięcia cenowego i zaniżania cen, obejmowała produkt powlekany jednego z producentów unijnych objętych próbą.
- (38) Do celów obliczenia marginesów podcięcia cenowego i zaniżania cen Komisja porównała sprzedaż do Unii realizowaną przez producenta eksportującego ze sprzedażą produktu podobnego realizowaną przez producentów unijnych objętych próbą zgodnie z informacjami ujawnionymi przedsiębiorstwu Hansol i skarżącemu. W obliczeniach tych Komisja nie dokonała rozróżnienia między trzema producentami unijnymi objętymi próbą. Ponieważ w istocie asortyment produktów sprzedawanych przez tych trzech producentów unijnych objętych próbą różni się, niektórych rodzajów produktów sprzedawanych przez przedsiębiorstwo Hansol nie można porównać z produktami wszystkich trzech przedsiębiorstw objętych próbą. Z uwagi na potrzebę zachowania poufności Komisja nie może podać bardziej szczegółowych informacji na temat rodzajów produktów sprzedawanych przez poszczególnych producentów unijnych objętych próbą. Komisja potwierdziła jednak, że dopasowała rodzaje produktów powlekanych wywożonych przez przedsiębiorstwo Hansol do rodzajów produktów powlekanych sprzedawanych przez przemysł Unii.
- (39) Po drugie, producent eksportujący zakwestionował obliczone przez Komisję koszty ponoszone po przywozie. W stosownych przypadkach Komisja dostosowała w swoich obliczeniach wartości transakcji wywozowych w odniesieniu do kosztów ponoszonych po przywozie i należności celnych. Uznano, że wartość CIF na poziomie 1 % będzie odpowiednia do pokrycia kosztów ponoszonych po przywozie, tj. kosztów przeładunku, opłat portowych i opłat związanych z odprawą celną. Przedsiębiorstwo Hansol nie zgodziło się z tym, argumentując, że Komisja nie obliczyła kosztów ponoszonych po przywozie jako 1 % wartości CIF przedsiębiorstwa Hansol, lecz jako 1 % „wartości eksportowej CIF na granicy UE” przedsiębiorstwa Hansol. Przedsiębiorstwo Hansol zwróciło się do Komisji o obliczenie kosztów ponoszonych po przywozie jako 1 % jego wartości CIF.
- (40) Komisja odrzuciła to twierdzenie. „Wartość eksportowa CIF na granicy UE” przedsiębiorstwa Hansol opiera się na cenie eksportowej przedsiębiorstwa Hansol z uwzględnieniem dostosowań dokonanych zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do sprzedaży dokonanej za pośrednictwem powiązanego z nim przedsiębiorstwa handlowego. Koszty ponoszone po przywozie należy dodać lub zastosować do tej ceny, aby uzyskać cenę eksportową „wraz z kosztami wyładunku” na granicy UE, która jest porównywalna z ceną przemysłu Unii i ceną docelową. Porównanie to wyraża się następnie w obliczeniach zaniżania cen jako wartość procentową zadeklarowanej wartości CIF przedsiębiorstwa Hansol, ponieważ każde przyszłe cło antydumpingowe będzie nakładane również na takie rzeczywiste wartości CIF na granicy Unii.
- (41) Komisja przeanalizowała jednak ponownie koszty ponoszone po przywozie, opierając się na aktualnych danych przedsiębiorstwa Hansol zamiast na wartości CIF na poziomie 1 %. Na tej podstawie obliczono, że koszty ponoszone po przywozie wynoszą ok. [3–6] EUR/t. Jako że kwota ta wynika z niewielkiej liczby faktur, Komisja zweryfikowała ją z ustaleniami wykorzystanymi w dochodzeniu antydumpingowym w sprawie przywozu niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego z Republiki Korei. Ponieważ obydwie kwoty znajdują się w tym samym zakresie, Komisja uznała, że właściwe jest wykorzystanie danych przedsiębiorstwa Hansol do celów niniejszego dochodzenia.
- (42) W związku z ostatecznym ujawnieniem przedsiębiorstwo Hansol stwierdziło, że koszty ponoszone po przywozie obliczone przez Komisję są niedoszacowane oraz że należało uwzględnić w nich nie tylko koszty odprawy celnej, ale także koszty przeładunku, przechowywania oraz koszty dokumentacji ponoszone w porcie przybycia. Przedsiębiorstwo Hansol przedstawiło alternatywne obliczenie, w wyniku którego koszt ponoszony po przywozie wyniósł 10–40 EUR/t.

- (43) Obliczenie przedstawione przez przedsiębiorstwo Hansol po ostatecznym ujawnieniu obejmowało koszty inne niż te uwzględnione przez Komisję, jak np. przechowywanie, magazynowanie i koszty administracyjne. Twierdzenie przedsiębiorstwa Hansol, zgodnie z którym wymienione koszty dodatkowe powinny zostać zaliczone na poczet kosztów ponoszonych po przywozie ze względu na charakterystykę procesu sprzedaży tego przedsiębiorstwa, a nie na poczet kosztów standardowych usług świadczonych po przywozie towarów, nie znajduje poparcia w dowodach przedstawionych w aktach sprawy i nie można go zweryfikować z powodu późnego etapu dochodzenia. W związku z tym Komisja postanowiła odrzucić to twierdzenie.
- (44) Ponadto producent eksportujący, opierając się na wyroku Sądu w sprawie T-383/17 ⁽⁶⁾, zakwestionował to, że dostosowanie dokonane na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w celu ustalenia ceny eksportowej można wykorzystać do obliczenia podcięcia cenowego (oraz poziomu usuwającego szkodę).
- (45) Komisja odrzuciła to twierdzenie. Po pierwsze, od wyroku tego odwołano się do Trybunału Sprawiedliwości ⁽⁷⁾. W związku z tym zawarte w wyroku ustalenia dotyczące kwestii będącej przedmiotem skargi wniesionej przez przedsiębiorstwo Hansol nie są prawomocne.
- (46) Po drugie, jeżeli chodzi o podcięcie cenowe, rozporządzenie podstawowe nie przewiduje żadnej konkretnej metody takich obliczeń. Przy ocenie tego czynnika szkody Komisja posiada zatem szeroki margines swobody. Ta swoboda uznania jest ograniczona koniecznością oparcia wniosków na zebranych dowodach oraz przeprowadzenia obiektywnej oceny, zgodnie z wymogami art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (47) W odniesieniu do elementów uwzględnionych przy obliczaniu podcięcia cenowego (w szczególności ceny eksportowej) Komisja musi wskazać pierwszy punkt, w którym ma (lub może mieć) miejsce konkurencja z producentami unijnymi na rynku unijnym. Tym punktem jest w istocie cena zakupu stosowana przez pierwszego importera niepowiązanego, ponieważ to przedsiębiorstwo ma zasadniczo możliwość wyboru między korzystaniem z dostawców należących do przemysłu Unii a korzystaniem z klientów zagranicznych. W momencie gdy producent eksportujący utworzył swój system przedsiębiorstw powiązanych w Unii, przedsiębiorstwa te podjęły już faktycznie decyzję o pozyskiwaniu towarów zza granicy. Punktem odniesienia powinien być zatem moment zaraz po tym, jak towar przekroczy granicę Unii, a nie późniejszy etap sieci dystrybucji, np. przy sprzedaży towaru użytkownikowi ostatecznemu. Taka metoda zapewnia też spójność w przypadkach, gdy producent eksportujący sprzedaje towary bezpośrednio klientowi niepowiązanemu (niezależnie, czy jest nim importer, czy użytkownik ostateczny), ponieważ według tego scenariusza z definicji nie zastosowano by cen odsprzedaży. Inne podejście prowadziłoby do dyskryminacji producentów eksportujących wyłącznie na podstawie wykorzystywanego przez nich kanału sprzedaży.
- (48) W rozpatrywanym przypadku dla części sprzedaży eksportowej nie można przyjmować wartości nominalnej ceny importowej, ponieważ producent eksportujący i importer są ze sobą powiązani. W związku z tym w celu ustalenia wiarygodnej ceny importowej zgodnie z warunkami rynkowymi należy skonstruować tę cenę, stosując jako punkt wyjścia cenę odsprzedaży stosowaną przez powiązanego importera wobec pierwszego niezależnego klienta. Do celów przeprowadzenia tej rekonstrukcji adekwatne są zasady konstruowania ceny eksportowej zawarte w art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i stosuje się je analogicznie, tak jak są one adekwatne do określenia ceny eksportowej do celów postępowania antydumpingowego. Analogicznie zastosowanie art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego umożliwia określenie ceny, która jest całkowicie porównywalna z ceną stosowaną przy przeprowadzaniu oceny sprzedaży na rzecz niepowiązanych klientów, jak również porównywalna z ceną sprzedaży przemysłu Unii.
- (49) W związku z tym, aby możliwe było obiektywne porównanie, zasadne jest, aby w celu uzyskania wiarygodnej ceny powiązany importer odliczył koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk od ceny odsprzedaży niepowiązanym klientom.
- (50) Komisja zwróciła także uwagę, że w tym konkretnym przypadku większość sprzedaży zarówno po stronie przemysłu Unii, jak i po stronie producentów eksportujących odbywa się bezpośrednio (tj. bez udziału przedsiębiorstw handlowych ani importerów). Bezpośrednia sprzedaż stanowiła ponad 96 % sprzedaży producentów unijnych objętych próbą i niemal 70 % sprzedaży producenta eksportującego.
- (51) Chociaż Komisja zgadza się z rozumowaniem przedstawionym powyżej, w celu zapewnienia kompletności Komisja rozważyła alternatywne metodyki obliczania marginesu podcięcia cenowego.
- (52) Po pierwsze, Komisja uznała za konieczne obliczenie marginesu podcięcia cenowego z uwzględnieniem rodzaju klienta końcowego, aby odzwierciedlić wszelkie różnice w poziomie handlu między transakcjami sprzedaży realizowanymi przez przemysł Unii i Koreę. W tym względzie ustalono jednak, że zarówno producenci unijni objęci próbą, jak i przedsiębiorstwo Hansol dokonywali transakcji sprzedaży wyłącznie na rzecz przetwórców (w obu przypadkach dotyczyło to ok. 98 % ich transakcji sprzedaży). W związku z tym stwierdzono, że zasadniczo poziom sprzedaży był równy poziomowi handlu, nie było zatem potrzeby dokonywania dodatkowych obliczeń podcięcia cenowego w tej kwestii.

⁽⁶⁾ Wyrok Sądu (siódma izba) z dnia 2 kwietnia 2020 r., Hansol Paper Co. Ltd/Komisja Europejska (ECLI:EU:T:2020:139).

⁽⁷⁾ Hansol Paper/Komisja, sprawa C-260/20 P.

- (53) Po drugie, Komisja rozważyła możliwość obliczenia marginesu podcięcia cenowego wyłącznie na podstawie sprzedaży bezpośredniej realizowanej przez przemysł Unii. Jak wspomniano powyżej, niemal 97 % sprzedaży producentów unijnych objętych próbą zrealizowano na rzecz klientów niepowiązanych. Dlatego też nawet odjęcie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku w przypadku niewielkiej liczby transakcji sprzedaży zrealizowanych za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa nie zmieniłoby poziomu podcięcia cenowego.
- (54) Podsumowując, niezależnie od sposobu obliczania marginesów podcięcia cenowego wywóz przez przedsiębiorstwo Hansol do Unii powodowałby podcięcie cen sprzedaży w Unii. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (55) Ponadto należy również podkreślić, że oprócz ustalonego podcięcia cenowego, które po zmianach wyjaśnionych w motywach 35, 37 i 23 ⁽⁸⁾ wynosi 5,1 %, w dochodzeniu wykazano, że w każdym przypadku przywóz towarów po cenach dumpingowych miał także spowodować tłumienie cen, w rozumieniu art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na rynku Unii w okresie objętym dochodzeniem. W okresie badanym ceny przemysłu Unii wzrosły o 14 %, podczas gdy w warunkach uczciwej konkurencji należałoby oczekiwać, że ich wzrost będzie porównywalny ze wzrostem kosztu produkcji, który wzrósł o 23 %. Jak wspomniano w motywach 76 i 82 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, a także inaczej niż w 2016 r., kiedy to przywóz towarów po cenach dumpingowych nie wywarł takiej presji, przemysł Unii nie był w stanie podnieść cen zgodnie z kosztem produkcji z powodu presji cenowej, jaką wywarły na rynek Unii rosnące wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych z Korei (+ 83 % w okresie badanym). Sytuacja ta miała istotny wpływ na rentowność przemysłu Unii, która spadła o prawie 70 % w okresie badanym do bardzo niskiego poziomu w okresie objętym dochodzeniem.
- (56) W związku z tym, niezależnie od ustaleń dotyczących podcięcia cenowego w przedmiotowej sprawie, przywóz towarów po cenach dumpingowych doprowadził do poważnego tłumienia cen, ponieważ uniemożliwił podniesienie cen w sytuacji, gdy wzrost kosztu produkcji był o 9 punktów procentowych wyższy od unijnych cen sprzedaży w okresie objętym dochodzeniem.
- (57) W związku z ostatecznym ujawnieniem przedsiębiorstwo Hansol ponownie stwierdziło, nie przedstawiając jednak żadnych nowych dowodów, że Komisja powinna była obliczyć marginesy podcięcia cenowego i zniżania cen w odniesieniu do sprzedaży zrealizowanej za pośrednictwem powiązanego importera na podstawie średniej ważonej ceny sprzedaży na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku Unii naliczonej przez powiązanego importera. Zdaniem przedsiębiorstwa Hansol Komisja, czyniąc inaczej, celowo zignorowała ustalenia Sądu w sprawie Jindal Saw ⁽⁹⁾ i Kazchrome ⁽¹⁰⁾, a tym samym naruszyła normy prawne oraz zasadę pewności prawa.
- (58) Z przyczyn wyjaśnionych w motywach 45–49 argument ten został odrzucony.
- (59) Powołując się na argument, że zdaniem przedsiębiorstwa Hansol margines podcięcia cenowego został określony nieprawidłowo, przedsiębiorstwo to stwierdziło także, że nieprawidłowe jest również ustalenie Komisji dotyczące tłumienia cen, a co za tym idzie cała analiza szkody i związku przyczynowego. Przedsiębiorstwo Hansol stwierdziło ponadto, że błąd popełniony przy określaniu podcięcia cenowego oraz tłumienia cen prowadzi do określenia cła antydumpingowego wyższego niż to, jakie jest wystarczające do usunięcia szkody spowodowanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych na podstawie art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (60) Argument ten zostaje odrzucony. Podcięcie cenowe obliczono prawidłowo, jak wyjaśniono w motywach 45–49. Jak określono w motywach 55 i 56, tłumienie cen również ustalono właściwie na podstawie danych przedstawionych w tabelach 2, 3, 7 i 10 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W każdym przypadku, jak wyjaśniono szczegółowo w motywie 54 powyżej, Komisja stwierdziła istnienie znacznego podcięcia cenowego niezależnie od metody zastosowanej do obliczenia takich skutków cenowych. Komisja przypominała ponadto, że podcięcie cenowe jest tylko jednym z wielu czynników szkody analizowanych przez Komisję, a we wnioskach dotyczących tłumienia cen, szkody i związku przyczynowego uwzględniono zarówno ten, jak i wszystkie inne istotne czynniki. Komisja przypominała również, że ustalenia dotyczące podcięcia cenowego i tłumienia cen nie miały wpływu na określenie ostatecznego cła antydumpingowego zgodnie z osobnymi zasadami, jak określono w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W niniejszej sprawie podstawę poziomu usuwającego szkodę stanowi zniżanie cen (przez odniesienie do ceny docelowej skonstruowanej zgodnie z art. 7 ust. 2c i 2d rozporządzenia podstawowego), a nie poziom podcięcia cenowego lub tłumienia cen.

⁽⁸⁾ Komisja zauważa również, że różnica między cenami przywozu towarów po cenach dumpingowych a unijnymi cenami sprzedaży przedstawionymi w tabelach 3 i 7 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych wyniosła ok. 30 % w okresie objętym dochodzeniem.

⁽⁹⁾ Sprawa T-301/16, wyrok Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) z dnia 10 kwietnia 2019 r., Jindal Saw Ltd i Jindal Saw Italia SpA/Komisja Europejska ECLI:EU:T:2019:234.

⁽¹⁰⁾ Sprawa T-107/08, wyrok Sądu (trzecia izba) z dnia 30 listopada 2011 r., Transnational Company „Kazchrome” AO i ENRC Marketing AG/Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska (ECLI:EU:T:2011:704).

- (61) Wobec braku dalszych uwag w odniesieniu do przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, Komisja potwierdziła wnioski zawarte w motywach 52–59 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (62) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywach 60–64 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

- (63) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących wskaźników makroekonomicznych Komisja potwierdza swoje wnioski zawarte w motywach 65–73 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

- (64) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących wskaźników mikroekonomicznych Komisja potwierdza swoje wnioski zawarte w motywach 74–86 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (65) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących wniosku dotyczącego szkody Komisja potwierdza swoje wnioski zawarte w motywach 87–90 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (66) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, a szkodą poniesioną przez przemysł Unii Komisja potwierdza swoje wnioski zawarte w motywach 91–120 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6. INTERES UNII

6.1. Interes przemysłu unijnego

- (67) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących interesu przemysłu Unii potwierdzono wnioski zawarte w motywach 123–126 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.2. Interes importerów niepowiązanych i użytkowników

- (68) Wobec braku uwag dotyczących interesu importerów niepowiązanych i użytkowników potwierdzono wnioski zawarte w motywach 127–134 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.3. Interes innych zainteresowanych stron

- (69) Wobec braku innych uwag dotyczących interesu pozostałych zainteresowanych stron potwierdzono wnioski zawarte w motywach 135–138 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (70) Na podstawie powyższego i wobec braku innych uwag wnioski zawarte w motywie 139 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały potwierdzone.

7. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

7.1. Poziom usuwający szkodę

- (71) Twierdzenia producenta eksportującego dotyczące kosztów ponoszonych po przywozie, porównywalności cen i dostosowań, o których mowa w art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, w związku z obliczeniami podjęcia cenowego mają zastosowanie również do obliczenia poziomu usuwającego szkodę, jednak Komisja odrzuciła je w motywach 31–60 powyżej.

- (72) W związku z ujawnieniem tymczasowych ustaleń producent eksportujący zgłosił uwagi dotyczące zysku docelowego wykorzystanego na etapie tymczasowym do obliczenia poziomu usuwającego szkodę. Jak określono w motywie 144 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja wykorzystwała zysk osiągnięty przez przemysł Unii w 2016 r. wynoszący 8–11 %, uzasadniając, że zysk ten został wypracowany przed wzrostem przywozu z Korei. Przedsiębiorstwo Hansol nie zgodziło się z argumentem, że marżę zysku na poziomie 8–11 % obrotu można traktować jako poziom rentowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Przedsiębiorstwo Hansol argumentowało, że przywóz z Korei zaczął rosnąć dopiero w 2018 r. W roku 2017 wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu Unii osiągnęły swój najwyższy poziom, natomiast przywóz z Korei i innych państw swój najniższy poziom w okresie badanym. W roku 2017 przywóz z Korei był o 31 % niższy niż w roku 2016. W związku z tym przedsiębiorstwo Hansol argumentowało, że poziom zysku wykorzystany do obliczenia ceny docelowej nie powinien być wyższy niż poziom zysku osiągnięty przez przemysł Unii w 2017 r., mianowicie 5–8 %.
- (73) Komisja odrzuciła ten argument. Na zysk wypracowany przez przemysł Unii w 2017 r. wpływ wywarł już przywóz z Korei. Jak przedstawiono w tabeli 3 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, ceny eksportowe z Korei faktycznie spadły o 5 % w latach 2016–2017, natomiast koszty produkcji ponoszone przez przemysł Unii wzrosły w tym samym czasie o 5 %, a ceny tylko o 1 %, co widać w tabeli 7 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Z powodu presji wywieranej przez niższe ceny towarów z Korei przemysł Unii nie był w stanie w pełni przenieść wzrostu kosztów na ceny już w 2017 r., co w konsekwencji odbiło się na jego rentowności. Dlatego Komisja uznała, że w przypadku oparcia zysku docelowego na poziomie zysku z 2017 r. nie zostanie uwzględniony poziom rentowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji.
- (74) Skarżący argumentował, że Komisja powinna była dokonać dostosowań z tytułu utraconych inwestycji na podstawie art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego w przypadku dwóch producentów unijnych objętych próbą.
- (75) Jak określono w motywie 145 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja odrzuciła te argumenty ze względu na brak ich wystarczającego uzasadnienia. Komisja przeanalizowała wspomniane argumenty po ujawnieniu tymczasowych ustaleń i potwierdziła swój tymczasowy wniosek. W przedłożonych informacjach znalazły się wzmianki o pewnych projektach inwestycyjnych, a producenci unijni również złożyli kilka ofert zakupu. Producenci unijni nie wyjaśnili jednak, co ostatecznie stało się z tymi projektami inwestycyjnymi, których nie można było powiązać ze wspomnianymi ofertami zakupu, nie mówiąc już o fakcie, że dane liczbowe podane w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu nie zgadzały się z przedłożoną dokumentacją. W związku z tym Komisja nie mogła ustalić, czy wspomniane inwestycje zostały zaplanowane w rzetelny sposób.
- (76) W związku z ostatecznym ujawnieniem skarżący argumentował, że Komisja ma zbyt duże wymagania, jeżeli chodzi o dowody wykazujące, że za utratę inwestycji odpowiada pogarszająca się sytuacja finansowa przemysłu Unii, która z kolei była spowodowana nieuczciwym przywozem. Skarżący dodał, że przedsiębiorstwa objęte postępowaniem przedstawiły szczegółowe wyjaśnienie, dlaczego wspomniane projekty inwestycyjne nie zostały wdrożone, oraz że dokumentacja zgadzała się z odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez te przedsiębiorstwa, a także przedstawił dalsze wyjaśnienie dotyczące obliczeń tych dwóch przedsiębiorstw.
- (77) Na podstawie wyjaśnienia skarżącego Komisja mogła uzgodnić dane liczbowe podane w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu z przedłożoną dokumentacją. Ponieważ dane te zostały uzasadnione przy pomocy bardziej szczegółowych dowodów wykazujących, że wspomniane inwestycje zostały zaplanowane w sposób rzetelny i utracone w okresie objętym dochodzeniem tylko w przypadku jednego z dwóch wspomnianych przedsiębiorstw, Komisja zdecydowała się przyjąć przedmiotowy argument w odniesieniu do tego jednego przedsiębiorstwa i zwiększyć odpowiednio zysk docelowy.
- (78) Producent eksportujący zakwestionował również fakt uwzględnienia przez Komisję przyszłych kosztów środowiskowych w cenie docelowej przemysłu Unii zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego, argumentując, że Korea – podobnie jak Unia – posiada własny system handlu emisjami (koreański system handlu uprawnieniami do emisji) ustanowiony w 2015 r. Ponieważ przedsiębiorstwo Hansol, podobnie jak producenci unijni, będzie zmuszone do zakupu uprawnień do emisji zanieczyszczeń w przyszłości, a cena takich uprawnień ma zgodnie z przewidywaniami wzrosnąć, mechanizmy systemów handlu emisjami wywra taki sam wpływ zarówno na ceny eksportowe przedsiębiorstwa Hansol, jak i na ceny producentów unijnych. Tym samym Komisja, zwiększając cenę docelową producentów unijnych o kwotę przyszłych kosztów wynikających z systemu handlu emisjami i jednocześnie nie zwiększając o podobną kwotę ceny eksportowej przedsiębiorstwa Hansol, tak aby uwzględnić przyszłe koszty, które przedsiębiorstwo to będzie musiało ponosić, aby przestrzegać koreańskiego systemu handlu uprawnieniami do emisji, nie dokonała porównania porównywalnych cen.
- (79) Komisja odrzuciła ten argument. Fakt, że Korea stosuje swój własny system handlu emisjami jest bez znaczenia do celów zastosowania art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym na potrzeby ustalenia ceny docelowej przemysłu Unii należy uwzględnić m.in. przyszłe koszty środowiskowe.

- (80) Dostosowania wyjaśnione w motywach 23–25, 41 i 76–77 spowodowały obniżenie poziomu usuwającego szkodę wynoszącego 16,9 %.
- (81) Jak określono w art. 9 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego oraz biorąc pod uwagę fakt, że Komisja nie rejestrowała przywozu w okresie wcześniejszego informowania, Komisja przeanalizowała zmiany wielkości przywozu, aby ustalić, czy w okresie wcześniejszego informowania, o którym mowa w motywie 4, miał miejsce dalszy znaczny wzrost przywozu objętego dochodzeniem, a co za tym idzie aby przy określaniu marginesu szkody uwzględnić dodatkową szkodę spowodowaną takim wzrostem.
- (82) Jak wynika z danych zawartych w bazie danych systemu Surveillance 2, wielkości przywozu z Korei w ciągu trzytygodniowego okresu wcześniejszego informowania były o 71 % wyższe niż średnie wielkości przywozu w okresie objętym dochodzeniem w oparciu o zbadany okres trzech tygodni. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że w okresie wcześniejszego informowania miał miejsce znaczny wzrost przywozu objętego dochodzeniem.
- (83) Aby uwzględnić tę dodatkową szkodę spowodowaną wzrostem przywozu, Komisja zdecydowała się dostosować poziom usuwający szkodę na podstawie wzrostu wielkości przywozu, co uznaje się za istotny czynnik ważenia na podstawie przepisów art. 9 ust. 4. W związku z tym Komisja obliczyła współczynnik mnożny, dzieląc sumę wielkości przywozu z trwającego 3 tygodnie okresu wcześniejszego informowania wynoszącą [2 000–2 200] ton i z trwającego 52 tygodnie okresu objętego dochodzeniem przez wielkość przywozu w okresie objętym dochodzeniem ekstrapolowanym do 55 tygodni. Uzyskany wynik – 1,04 – uwzględnia dodatkową szkodę spowodowaną przez dalszy wzrost przywozu. Dlatego też margines szkody wynoszący 16,9 % pomnożono przez ten czynnik. Ostateczny poziom usuwający szkodę w przypadku przedsiębiorstwa Hansol i wszystkich innych przedsiębiorstw wynosi zatem 17,6 %.
- (84) W związku z ostatecznym ujawnieniem przedsiębiorstwo Hansol twierdziło, że Komisja nie przedstawiła żadnych dowodów, które uzasadniałyby ten wzrost przywozu oraz to, czy przywóz ten stanowiły towary wyprodukowane przez Hansol w Korei i sprzedane niezależnym klientom w Unii w trwającym 3 tygodnie okresie wcześniejszego informowania, podkreślając, że część tego przywozu mogły stanowić towary sprzedane przez któregośkolwiek z pozostałych producentów ciężkiego papieru termoczułego w Korei.
- (85) Argument ten zostaje odrzucony. Zgodnie z art. 9 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego Komisja ma obowiązek przeprowadzić analizę wszelkich odpowiednich informacji, którymi dysponuje przy wprowadzaniu środków ostatecznych, aby stwierdzić, czy w okresie wcześniejszego informowania ma miejsce dalszy znaczny wzrost przywozu objętego dochodzeniem. Komisja przeanalizowała zatem wszelkie odpowiednie informacje, jakimi dysponowała, mianowicie wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem z Korei w okresie objętym dochodzeniem, jak ustalono w motywach 52 i 53 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i potwierdzono na ostatecznym etapie dochodzenia, oraz dane statystyczne zawarte w bazie danych systemu Surveillance 2, aby ustalić wielkość całego przywozu produktu objętego postępowaniem z Korei w okresie wcześniejszego informowania, na temat którego przedsiębiorstwo Hansol ujawniono więcej szczegółowych informacji. Analizę tę przeprowadzono na poziomie ogólnokrajowym, przy czym dodatkową szkodę spowodowaną wzrostem przywozu zastosowano również na poziomie ogólnokrajowym zgodnie z wymogiem art. 9 ust. 4, ponieważ cały przywóz z Korei jest przywozem objętym dochodzeniem.
- (86) Ponadto przedsiębiorstwo Hansol twierdziło, że wzrost wielkości przywozu ciężkiego papieru termoczułego z Korei do Unii stanowi bezpośredni skutek zwiększonego zapotrzebowania na ten produkt w związku z pandemią COVID-19, gdyż zwiększyło się wykorzystanie etykiet. Szok gospodarczy, jaki wywołała ta pandemia, stanowi fundamentalną i niespotykaną zmianę okoliczności, która wpłynęła radykalnie na funkcjonowanie rynku etykiet w Unii i na całym świecie, w związku z czym zastosowanie art. 9 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego jest bezzasadne.
- (87) Argument ten zostaje odrzucony. W art. 9 ust. 4 akapit trzeci wymaga się, aby Komisja uwzględniła dodatkową szkodę wynikającą z dalszego znacznego wzrostu przywozu objętego dochodzeniem, jeżeli w okresie wcześniejszego informowania nie została dokonana żadna rejestracja, nie odnosząc się w żaden sposób do przyczyny takiego wzrostu. Ze względu na fakt, że w okresie tym wzrost przywozu z Korei był, obiektywnie rzecz biorąc, bardzo istotny, zgodnie z tym przepisem Komisja dostosowała odpowiednio marginesy szkody, ponieważ zgodnie z treścią tego artykułu „Komisja uwzględniła”. Tak właśnie zrobiła Komisja w omawianym przypadku. Komisja zauważyła, że żadna strona nie zakwestionowała metody zastosowanej do uwzględnienia dodatkowej szkody wynikającej ze wzrostu przywozu.
- (88) Jak przewiduje art. 9 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego, taki zwiększony margines szkody może obowiązywać przez okres nie dłuższy niż ten, o którym mowa w art. 11 ust. 2.

7.2. Środki ostateczne

- (89) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych.
- (90) W odniesieniu do przywozu niektórych rodzajów ciężkiego papieru termoczułego pochodzącego z Republiki Korei należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 i w art. 9 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia podstawowego.
- (91) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących rezydualnego cła antydumpingowego mającego zastosowanie do przedsiębiorstw innych niż Hansol motyw 153 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych został potwierdzony.
- (92) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Republika Korei	Hansol Paper Co. Ltd	15,8	17,6	15,8
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	15,8	17,6	15,8

- (93) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Korei oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem, wytworzone przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (94) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku późniejszej zmiany swojej nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽¹¹⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeżeli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej opublikowane zostanie zawiadomienie w sprawie zmiany nazwy.
- (95) W celu zapewnienia należytego egzekwowania cel antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii ciężkiego papieru termoczułego w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

7.3. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (96) W świetle ustalonej wysokości marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych.
- (97) Stawki cel ostatecznych są niższe od stawek cel tymczasowych. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę cel antydumpingowych od tego przywozu powinny zatem zostać zwolnione.

8. PRZEPISY KOŃCOWE

- (98) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹²⁾ gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (99) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

⁽¹¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów ciężkiego papieru termoczułego, który zgodnie z definicją oznacza papier termoczuły o masie ponad 65 g/m²; sprzedawany w rolkach o szerokości 20 cm lub większej, wadze rolki wynoszącej 50 kg lub więcej (wraz z papierem) i średnicy rolki wynoszącej 40 cm lub więcej („duże rolki”); z powłoką bazową lub bez niej z jednej lub z obu stron; powleczony termoczułą substancją (tj. mieszaniną formownika koloru i wywoływacza koloru, które mieszają się pod wpływem ciepła i tworzą obraz) po jednej lub obu stronach; oraz z warstwą zewnętrzną lub bez niej, pochodzącego z Republiki Korei, obecnie objętego kodami CN ex 4809 90 00, ex 4811 59 00 i ex 4811 90 00 (kody TARIC 4809 90 00 20, 4811 59 00 20 i 4811 90 00 20).
2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, produktu opisanego w ust. 1 wynosi 15,8 %.
3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/705 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 października 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca
